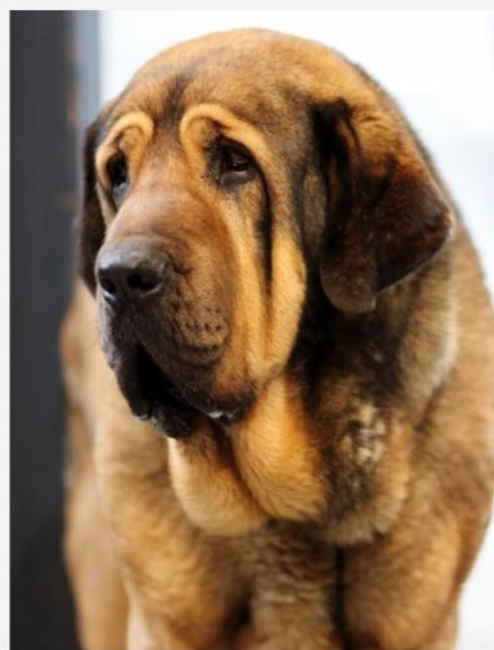

Domarkompendium 2020
för
MASTÍN ESPAÑOL

Klubben för Gårds- och Boskapsvaktare
Svenska Molosser- och Herdehundklubben
Framtaget för domarkonferens 2020
DOMARKOMPENDIUM 2020

Innehållsförteckning

Bakgrund.....	3
Helhetsintryck.....	4
Viktiga måttförhållande.....	4
Uppförande & karaktär.....	5
Huvud.....	6
Skallparti.....	7
Nosparti.....	8
Läppar.....	9
Käkar/Tänder.....	10
Ögon.....	11
Öron.....	12
Kropp.....	13
Bröstkorg.....	14
Svans.....	15
Framställ.....	16
Bakställ.....	17
Dubbla baksporrar.....	18
Rörelser.....	19
Hud.....	20
Päls.....	20
Färg.....	21
Storlek och vikt.....	22
Fel.....	23
Rekommenderad läsning.....	23

Inledning

Det här domarkompndiet är framtaget av Annelie Isaksson (text, svensk översättning), Antero von Bagh (text, engelsk version) och Jonna Isaksson (layout) på uppdrag av Klubben för Gårds- och Boskapsvaktare (KGBV). Det är godkänt av Svenska Molosser- och Herde- hundklubben (SMHK).

Kompndiet är framtaget för att användas till exteriördomarkonferenser och vänder sig till exteriördomare samt blivande exteriördomare och till speciellt intresserade såsom uppfödare. Bilderna i kompndiet är utvalda för att visa goda exempel på rasens detaljer.

Samtliga bilder har godkänts av respektive fotograf.

Tack till

Foton använda har tillstånd av följande upphovsrättsägare, som också har kommenterat det här kompndiet:

- Angel Fernandez
- Jorge Arevalo
- Manuel Garrido
- Alfonso Godosero
- Gregorio Fidalgo
- Lourdes Camarero
- Antero von Bagh
- Annelie Isaksson

Rasstandard

FCI-nummer 91

Originalstandard 1982-05-26

FCI standard 2002-08-30
Engelska och Spanska

Översättning fastställd av
SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-06-03

Hemland

Spanien

Användningsområde

Vakt- och herdehund

FCI klassificering

Grupp 2, sektion 2.2

Bakgrund/ändamål

Mastín español är intimt förknippad med uppgiften att vakta boskap, särskilt de berömda merinofåren, under de stora årliga förflyttningarna av hjordar som ägde rum redan på medeltiden och då anordnades av så kallade Mesta, som var sammanslutningar av fåruppfödare. Hundarna skulle skydda fåren från vargar och andra rovdjur under vandringarna och på betesplatserna, en uppgift som utfördes året runt och i skiftande terräng. Rasen används även idag för beskydd av betande och vandrande boskapshjordar, men också som vakthund på lantgårdar och för skydd av människor och egendom.

Bakgrund

Mastín español är en spansk boskapsvaktare som troligen har funnits i mer än tusen år. Man tror att hundar av molossertyp kom till Iberiska halvön med asiatiska handelsmän. Mastín español (hädanefter i text endast mastín) används främst för att vakta boskap mot varg och andra rovdjur. Under vandringen, trashumansen*, var mastínen mer intensiv och effektiv än andra europeiska mastiffer.

Mastín är en av de mest populära raserna i Spanien. De kan träffas på i hela Spanien, speciellt i bergen och dalarna av Asturias, León, Cantabria och Extremadura, och generellt i alla dalar och regioner som har varit delar av trashumansens förflyttningar.

Som de flesta rasstandards, beskriver även mastínernas i detalj morfologin av rasen, men ägnar lite uppmärksamhet till de funktionella dragen och därmed till den arbetande mastínen. Det är viktigt att hålla i åtanke när mastíner bedöms att de är arbetande hundar och ska ha en konstruktion som möjliggör att de kan vandra med sin flock långa sträckor och beskydda dem.

Mastín español kan även ibland kallas för; Leon mastiff; Extremadura mastiff; eller Manchego mastiff. Idag är registreringen av mastín español i Spanien delad på två organisationer, Asociación española del perro mastín español, grundad 1981 (AEPME, www.aepme.org) och Sociedad canina de León grundad 1983 (SOCALE, www.caninaleon.com).

** Trashumans är den säsongsmässiga förflyttningen av människor med deras boskap mellan fasta sommar- och vinterbeten. Den skandinaviska varianten av trashumans kallas fjäboddrift. Modern renskötsel bedrivs också som en form av trashumans.*

En mastín i arbete

Helhetsintryck

Mastín español skall vara en mycket storväxt hund med normala proportioner och ganska långsträckt konstruktion. Den skall vara välbalanserad, mycket kraftfull och muskulös. Benstommen skall vara kraftig. Huvudet skall vara massivt och kroppen täckt av medellång päls. Balans och funktionell harmoni i såväl stående som rörelse skall eftersträvas. Skallet skall vara hest, djupt, mycket klangfullt och hörbart på mycket stort avstånd. Rasen skall vara mycket intelligent och inte sakna skönhet, vilket skall avspelas i dess uttryck.

Diskvalificerande fel

Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

Viktiga måttförhållanden

Kroppslängden skall vara större än mankhöjden. Förhållandet mellan skallens längd och nospartiets längd ska vara som 3:2.

Helhetsintryck

Mastínen som vaktande hund måste ha en viss skärpa, eftersom det ingår i uppgiften att försvara flocken, men den är välriktad och mild. Den ska svara upp till hotet mot flocken genom att resa sig och skällande närma sig orsaken till faran. En mastín ska skälla varnande mot främmande människor men inte visa större aggression.

För att mastínen ska klara av sitt arbete krävs det att de är välbalanserade och kraftfulla. Att vara kraftfull får inte misstas för att vara tung. En mastín ska röra sig sunt och lätt för sin storlek och visa både styrka och smidighet. Den får aldrig upplevas tung och klumpig.

Mycket fokus har ibland lagts på mastínens massiva huvud. Men det är viktigt att fokusera på en sund helhet med en bibehållen kraft och styrka.

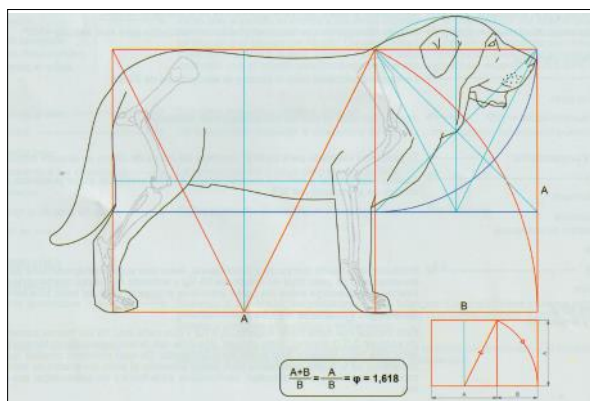
Hane och tik med bra proportioner

Viktiga måttförhållanden

Standarden definierar mastín español som en hund med normala proportioner. Den ska också vara något långsträckt, d.v.s. längden på kroppen ska vara större än höjden.

Man ser ofta att det är en positiv kvalitet med en något längre längd. Så länge det inte involverar en instabil bakdel, vek eller avvikande överlinje alternativt avsaknad av stabilitet, vilket är grundläggande för ett exempel på bredd av vår mastín

Uppförande/karaktär

Rasen skall vara tålig, tillgiven, vänlig och stolt. Den skall vara mycket modig inför farliga djur och främlingar, särskilt när det handlar om att försvara och skydda egendom och boskap. Av beteendet skall framgå att denna ras har självförtroende och styrka och att den är medveten om sin enorma kraft.

Fel

Timid

Allvarliga fel

Obalanserat temperament, överdriven blyghet, feghet eller aggressivitet.

Diskvalificerande fel

Aggressiv eller extremt skygg.

Uppförande/Karaktär

En bra mastín ska vara alert, reagera instinktivt utan närvaro av herde och vara självsäker, uppträda förutsägbart och tillförlitligt. Den ska inte lämna flocken eller det vaktade området.

Mastínens tillgivenhet beror till stor del av socialisering. Genom god socialisering stannar hunden med flocken när den rör sig eller vilar, ute på beten eller innanför stängsel. Vaktandet av flocken är baserat på hundens förmåga att reagera instinktivt genom att skälla. Unga mastíner svarar vanligtvis med detta så kallade "försvinn budskap": hunden ställer sig upp och börjar skälla, men ser inte hotfull ut och håller sina öron neutralt. Oftast räcker detta för att förebygga mot de flesta rovdjur och undvika konfrontation.

Mastín español kan vakta i stort sätt alla typer av djur, på bilden ser vi en hund som vaktar hästar.

Ca 12 veckor gamla mastínvalpar med lovande huvud och uttryck.

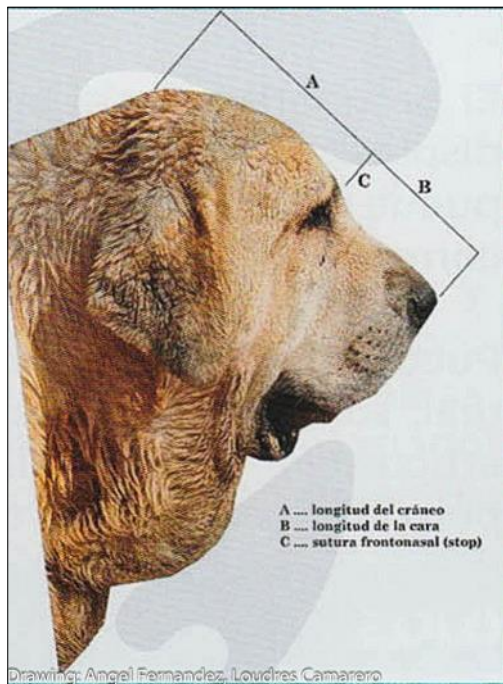
Avslappnad men alert (arbetande) hund med ett bra huvud med något mycket läpp.

Huvud

Huvudet skall vara stort och kraftigt. I genomskärning skall det ha formen av en triangel med kapad udd och bred bas. Uppifrån sett skall huvudet vara fyrkantigt och jämbrett, utan någon påtaglig minskning av bredden vid nospartiets bas och okbågarna. I profil skall skallens och nospartiets plan divergera lätt.

Huvud

Huvudet är mastínen främsta kännetecken och en grundlig kunskap om standarden är fundamental för att uppnå den önskade homogeniteten hos vår ras. Standarden säger att "Huvudet skall vara stort och kraftigt. I genomskärning skall det ha formen av en triangel med kapad udd och bred bas. Förhållandet mellan skallens och nospartiets längd skall vara 6:4."

Bilden ovan illustrerar att skallens längd (A) mäts från nackknölen till mittpunkten av en imaginär linje som passerar under ögat (stopet =C). Längden på nospartiet (B) mäts i samma linje, från den imaginära linjen under ögat till nosspetsen.

Bilden ovan illustrerar att förlängningen av den övre profilen av skalle och nosparti måste sammanlöpa (konvergera) bakom nackknölen. När detta villkor är uppfyllt kommer stopet att vara föga markerat; om linjerna är parallella eller konvergerar någonstans i ansiktet är stopet för markerat, mer typiskt för t.ex. sankt bernhardshund.

Skallparti

Skallen skall vara bred, kraftig och något välvd sedd i profil. Skallens bredd skall vara lika med eller något överstiga dess längd. Ögonbrynsbågarna skall vara markerade och så även nackknölen.

Stop

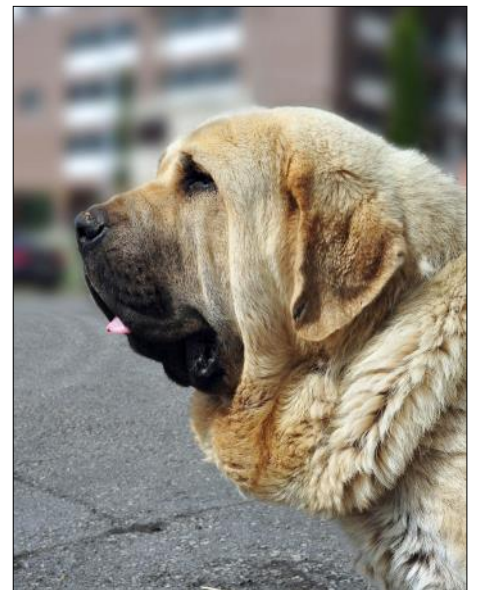
Stopet skall vara något sluttande och föga markerat.

Skallparti

Bredden på skallen ska vara lika med avståndet mellan ögonhålornas ytterkant. Det är dock viktigt att huvudena inte blir för smala, då skallens bredd ska vara lika med eller något överstigande dess längd.

För mycket markerade ögonbrynsbågarna ger mastinen en smula aplikande utseende, samtidigt som det framhäver den centrala fåran i ansiktet, något som inte är typiskt för rasen.

”Spindel-rynkor” i pannan, liknande de hos mastiffen, skall ses som ett fel och inte finnas hos rasen. Däremot är den vertikala rynkan från ögats yttre vrå ner över kinden ett viktigt attribut för att få det riktiga uttrycket.

Bra exempel av hanhundshuvuden

Bra exempel av tikhuvuden

Rasstandard

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart, fuktig, stor och bred

Diskvalificerande fel

Avpigmenterad nostryffel eller avpigmenterade slemhinnor.

Nosparti

Nosryggens profil skall vara plan. Sett ovanifrån skall nospartiet vara måttligt rektangulärt och avsmalna något mot nosspetsen. Nospartiet får aldrig vara snipigt.

Fel

Konvex nosrygg.

Allvarliga fel

Spetsigt nosparti.

Diskvalificerande fel

Harmynthet.

Nosparti

Nostryffeln ska vara stor, i proportion till huvud och bredd, med öppna näsborrar.

Om hunden får ett väldigt stort huvud så ser man i profil små veck på nosryggen. Standarden säger att nosryggen ska vara rak. Den raka profilen av ansiktet ger ett rent och harmoniskt intryck av huvudet och bör vara av samma vikt som till exempel öronens placering eller formen på ögonen. En böjd nosrygg stör intrycket och ska bedömas som ett fel även om det räknas som ett mindre fel.

En synpunkt på ansiktet som inte uttryckligen nämns i standarden är bredden sedd uppifrån. Bilden ovan illustrerar ett huvud med harmoni där vi ser en svagt minskande linje mot nostryffeln men med bibehållen tydlig bredd. Ett smalt ansikte förstör uttrycket i huvudet. Det är vanligt att man ser ett snyggt huvud i profil, men att det är nedslående sett framifrån.

Exempel på hundar med bra nospartier

Läppar

Överläppen skall tydligt täcka underläppen, som skall ha synliga slemhinnor och lösa läppfickor. De synliga slemhinnorna skall vara svarta

Läppar

För att få helheten i huvudets linjer är det viktigt att den övre läppen täcker den undre ordentligt och gradvis minskar mot nosen. Överdrivet kraftiga kinder, även med vertikal ansiktsrynka, ger ett huvud liknande mastiff eller bulldogg, långt ifrån hur ett mastínhuvud ska vara.

Det är också viktigt att läpplinjen är lös så att den undre ansiktsprofilen inte är horisontell, utan följer en tydlig nedåtgående linje, tills den går in i den dubbla papadan (hakpåsen). Denna lösa läpplinje, vilken tillsammans med halsens skinn döljer början av underkäken, är särskilt uppskattad av alla kännare av rasen.

Den övre läppen ska helt täcka den undre, så man inte ser någon läppslemhinna när munnen är stängd.

Nedre läppslemhinnan är lös, något sjunkande för att i mungipan vara mycket lös.

Hundar med rastypiska läppar

Käkar/Tänder

Tänderna skall vara vita, starka och sunda. Stora hörntänder skall ge garanti för god greppförmåga om bytet. Molarerna skall vara solida och starka. Incisiverna skall vara ganska små och sluta i ett saxbett. Samtliga premolarer skall finnas. Gommen skall vara svart och gومتakets räfflor väl markerade.

Fel

Avsaknad av premolarer

Tångbett

Allvarliga fel

Måttligt överbett.

Avsaknad av fler molarer och hörntänder, om det inte är orsakat av skada.

Diskvalificerande fel

Underbett oavsett grad.

Överdrivet överbett.

Käkar/Tänder

Det korrekta bittet hos mastinen är saxbett. Men tångbett är ansett som ett litet fel och därför tillåtet. Underbett och omvänt saxbett är diskvalificerande fel, liksom ett kraftigt överbett. Lätt överbett anses som ett allvarligt fel.

Hane med bra huvud.

En ung hane med utmärkt ansiktsrynka.

Mastin i sitt rätta element. Den här hanen kunde ha en tydligare ansiktsrynka och något mörkare ögon.

Ögon

Ögonen skall vara små i förhållande till huvudets storlek. De skall vara mandelformade, helst mörka och hasselnötsbruna till färgen. Blicken skall vara uppmärksam, stolt, mjuk och intelligent, men mycket allvarlig gentemot främlingar. Ögonkanterna skall vara tjocka med svart pigmentering. Bindhinnan kan skymta på grund av de något lösa nedre ögonkanterna.

Allvarliga fel

Entropion eller ektropion.

Diskvalificerande fel

Ljusa ögon,

Ögon

Standarden pekar på att överdriven ektropion och entropion är defekter. Men ett annat vanligt problem är Cherry eye (när en tårkörtel i hundens öga faller fram). Eftersom alla dessa problem har hög arvbarhet är de inte önskvärda.

När det gäller ögonens form säger standarden att de ska vara små i förhållande till skallen, mandelformade, helst mörka, hasselnötsbruna. Runda och utbuktande är inte önskvärda, inte heller snedställda (som pyreneerhundens), då det förändrar uttrycket på mastínen.

Bra rastypiska ögon

Acceptabla ögon men något runda och ljusa

Acceptabla men något djupt liggande ögon

Öron

Öronen skall vara medelstora och hängande. De skall vara trekantiga och flata. Öronen skall vara ansatta högre än i linje med ögonen. I vila skall de bäras hängande utefter kinderna utan att ligga för tätt an mot huvudet. När hunden är uppmärksam förs öronbrosket i den bakre tredjedelen delvis något utåt. Öronen får aldrig kuperas.

Allvarligt fel

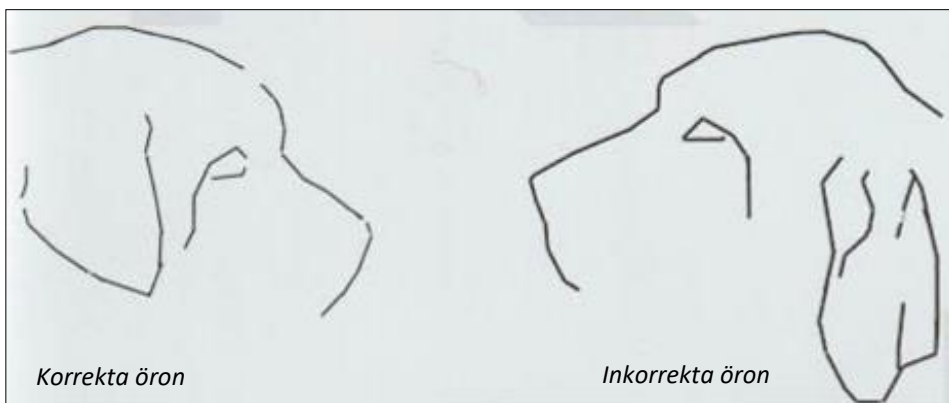
Kuperade öron.

Hals

Halsen skall vara bred i ansättningen och något avsmalnande mot huvudet. Den skall vara kraftig, muskulös och rörlig. Huden på halsen skall vara tjock och lös. Dubbla välutvecklade hakpåsar skall finnas

Öron

Formen och placeringen av öronen är en del av huvudet som beskrivs väldigt precist i standarden. Det ska anses som ett litet fel om öronen är ansatta väldigt högt eller under linjen med ögonen, bakåtvikta och i allmänhet alla ansättningar eller former som får mastinen att se permanent arg eller osäker ut.

Ett allt mer frekvent fel på utställningar är väldigt stora öron med en rundad nederkant vilket ger vertikala veck, livlösa och generellt ansatta så lågt att de når under mungipan. Det ska inte glömmas bort att en vaktande och försvarande hund måste visa ett stort spektra av ansiktsuttryck, ibland milt och ädelt, ibland uppmärksam och skarpt mot främlingar eller varnande när mastinen uppfattar fara.

Bra hanhundshuvud med korrekta öron

Kropp

Kroppsformen skall vara rektangulär. Kroppen skall vara stark och robust och uppvisa stor kraft, men ändå vara smidig och rörlig.

Överlinjen skall vara plan i såväl stående som rörelse

Manke: skall vara väl markerad.

Rygg: skall vara kraftig och muskulös

Ländparti: länden skall vara lång, bred och kraftig. Dess omfång skall avta mot flankerna

Kors: skall vara brett och starkt. Lutningen skall vara ca 45 grader. Höjden över korset skall vara densamma som över manken.

Fel

Svag, rullande överlinje i rörelse

Allvarliga fel

Svankrygg

Bakhöghet

Kropp

Beskrivningarna av kropp, framställ och bakställ är tillräckligt tydliga i standarden och behöver inte kommenteras ytterligare.

Det bör noteras att en mastín växer snabbt på höjden under första året. Men det tar upptill 3-4 år innan de är fullt utvecklade.

Kroppen är stark och robust, flexibel och rörlig, typiskt för en hund med kraft och styrka. Det är svårt att uppnå i en mastín som felaktigt döms som stark för att den är tung.

Vuxen hane med utmärkt kropp

Vuxen tik med utmärkt kropp

Ung hane med bra kropp för åldern. På bilden något överdrivet alert på grund av att han "spanar", vanligt hos unga hundar.

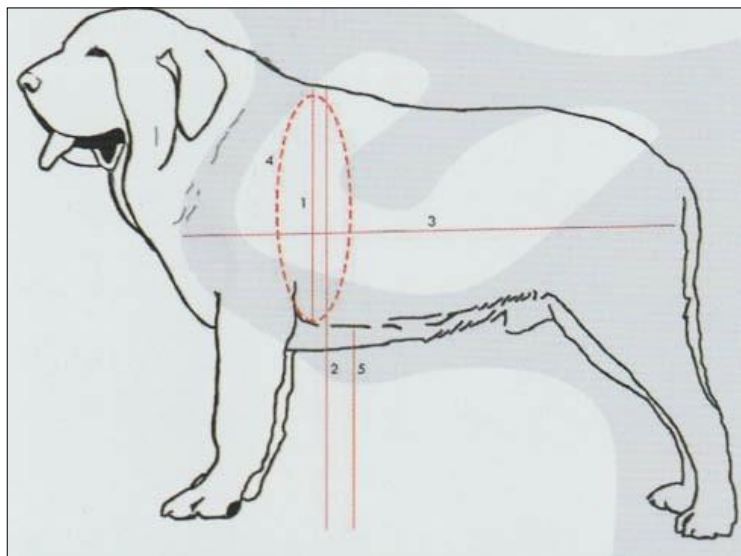
Bröstkorg: bringan skall vara bred, djup, muskulös och kraftig. Bröstbensknappen skall vara markerad. Bröstkorgen skall vara rymlig och rundad, inte flat, med stort mellanrum mellan revbenen. Bröstmfånget måste överstiga mankhöjden med som minst ungefär 1/3

Underlinje och buk: skall vara mycket måttligt uppdragen och flankerna skall vara djupa och mycket markerade.

Bröstkorg

Bröstkorgens omkrets påverkar stort siluetten på en mastín. Det är två aspekter som direkt påverkar bröstkorgens omkrets.

1. Standarden säger att revbenen ska vara rundade, inte flata. Det kan läggas till att de ska inte vara runda eller tunnformade, för det innebär en brist på smidighet och ger för mycket tyngd. Och det kan också påverka hjärta och andning.
2. Man behöver också ta hänsyn till bröstkorgens djup i förhållande till marken. Om den är för knapp, något en del associerar med skönhet och rastyp, påverkar det rörelser och funktion menligt. Då det fråntar hunden rasens karaktäristiska harmoni ska det ses som en defekt.

1. Rygg-Bröst diameter
2. Höjd
3. Längd skuldra – sittben
4. Bröstkorgens omkrets
5. Bröstkorgens höjd från marken

Svans

Svansen skall vara mycket tjock vid roten och medelhögt ansatt. Den skall vara kraftig, smidig och täckt av päls, som skall vara längre än på resten av kroppen. I vila skall den bäras hängande och skall då nå precis till hasleden. Ibland kan den vara böjd i sin yttersta fjärdedel. I rörelse eller när hunden är alert kan den bäras höjd och i sabelform med en böj i spetsen. Den får aldrig vara böjd i sin fulla längd eller bäras liggande på korset.

Allvarligt fel

Svans som vilar på korset.

Kuperad svans.

Svans

Svansen ska vara stark, flexibel med semilång päls. I vila ska hundens svans vara hängande ner till hasen, ibland böjd i sin yttersta fjärdedel. I rörelse kan den bäras höjd och i sabelform med en böj i spetsen. Mastínen kan lyfta svansen högt i en halvmåneform när den är exalterad eller entusiastisk, men den får aldrig vila emot korset eller ryggen.

Fyra olika varianter av tillåtna svansar

En del mastíner föds med kort svans, vanligtvis med 3 eller 4 kotor. De korta svansarna beror på en genmutation som kallas T (mutation C189G). Hundar med kort svans är uteslutna från utställning och man ser dem därför bara som praktiskt arbetande hundar.

Extremiteter

Framställ

Benen skall vara helt lodräta. Sedda framifrån skall de vara raka och helt parallella. Längden på underarmarna skall vara tre gånger den på mellanhänderna. Benstommen skall vara kraftig.

Skulderblad: Skuldrorna skall vara snedställda och muskulösa. De skall vara längre än underarmarna. Vinkeln mellan skuldra och överarm skall vara nästan 100 grader

Överarm: Överarmarna skall vara kraftiga och av samma längd som skulderbladen. Vinkeln mellan över- och underarm skall vara nära 125 grader.

Armbåge: Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen.

Underarm: Frambenen skall vara kraftiga och raka.

Mellanhand: Mellanhänderna skall, sedda från sidan, vara obetydligt vinklade. De skall, framifrån sedda, se ut att vara en förlängning av underarmarna. Benstommen skall vara kraftig

Framtassar

Framtassarna skall ha formen av kattassar. Tårna skall vara täta, kraftiga och väl välvda. Klorna och trampdynorna skall vara starka och motståndskraftiga. Huden mellan tårna skall vara måttligt utvecklad och täckta av päls

Fel

Veka mellanhänder.

Svaga tassar.

Allvarliga fel

Felaktig benställning— försvagning eller avvikelse

Extremiteter

Framställ

För att mastínen ska få sina marktäckande rörelser ska längden på underarmen vara tre gånger längden på mellanhanden. Mastínen ska ha starka ben och kraftfulla mellanhänder, framstället ska ge en känsla av styrka.

Skuldrorna, skulderbladet ska inte vara lätt att känna genom musklerna. Skulderbladet ska vara något längre än underarmen.

Mellanhanden är i praktiken fortsättningen på underarmen och måste vara ett starkt ben.

Det är viktigt att framtassarna och trampdynorna är fasta och hållbara. De ska hålla för en tung hund i alla typer av terräng och väder.

Två mastíner med bra framställ.

Mastíner med bra framställ. Står något utsträckt bak på bilden.

Bakställ

Bakstället skall vara kraftfullt och muskulöst. Sett från sidan skall det ha, för rasens tyngd och storlek, adekvat vinkling. Benen skall vara korrekta sedda både baki-från och från sidan. Hasorna får ej vara svaga. De måste möjliggöra för hunden att röra sig med lätthet, styrka och elegans.

Lår: Låren skall vara kraftiga och muskulösa. Vinkeln mellan lårben och höftben skall vara nästan 100 grader

Knäled: Knävinklarna skall vara nästan 120 grader

Underben: Underbenen skall vara långa och muskulösa med kraftig benstomme

Has: Hasorna skall vara väl markerade med väl synliga hälsenor. Hasvinklarna skall vara öppna - nästan 130 grader

Mellanfot: Om sporrar finns så får dessa vara antingen enkla eller dubbla. Det är tillåtet att avlägsna sporrar-na.

Baktassar: Baktassarna skall ha formen av kattassar och vara endast lätt ovala.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige

Fel

Veka mellanfötter

Svaga tassar

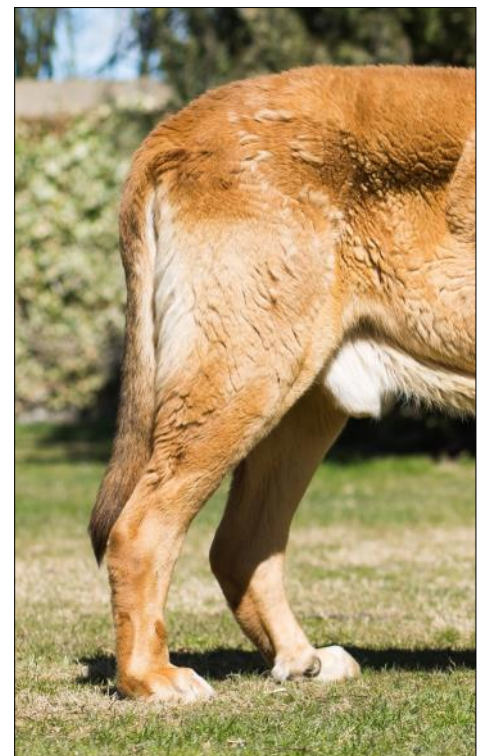
Allvarliga fel

Felaktig benställning— försvagning eller avvikelse.

Kohasighet i såväl stående som rörelse.

Bakställ

Det är viktigt att bakstället är, precis som standarden säger, kraftfullt och muskulöst. Mastínen är en arbetande ras som ska röra sig med lätthet, styrka och elegans något som inte får tappas bort.

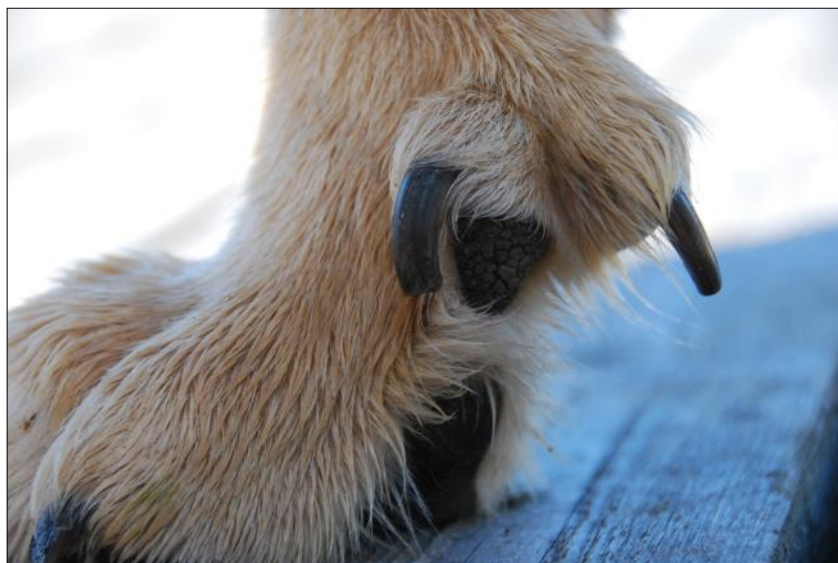

Tre bra bakställ hos mastíner

Dubbla baksporrar

Traditionellt har boskapsuppfödare speciellt uppskattat de två extra sporrarna. Mastíner med de här kallas för "empezuñados".

Förekomsten av de här extra klorna påverkar inte på något vis funktionaliteten för hunden och de är sällan ett problem i rörelser. Nedärvningen av dessa extra klor är komplex och kopplad till några få gener.

Kuriosa

Tidigare ansåg man att dubbelsporrar hos arbetande mastíner var ett tecken på att tiken var renrasig. Det var svårt att vakta på löpande tikar under de långa vandringarna med merinoflockar, så det sågs som ett sätt att försäkra sig om att tiken hade parats med en annan mastín. Föddes valparna med dubbelsporrar sa man att parningen var ok, om de inte hade det visade det på att tiken hade parats med en hane av annan ras eller en varg.

Rörelser

Den gångart som föredras är trav, vilket skall vara harmoniskt, kraftfullt och utan tendens till rullning. Passgång är inte tillåtet.

Allvarliga fel

Rörelser som inte är parallella.

Rörelse

Mastínen ska röra sig sunt och lätt för sin storlek. Den typiska rörelsen hos rasen är kompenserad och balanserad mellan fram och bak, täcker tillräcklig mark så att den bakre tassens när eller passerar den främre (se bild).

Titta efter styrka i leder och böjning i knä, undvik raka strukturer som inte tillåter en korrekt rörelse. Rörelsen beror inte bara på vinklarna, det finns individer som rör sig bra trots sämre vinklar och på samma sätt kan en hund med bra vinklar ha ett sämre rörelsemönster.

Korrekt överlinje i rörelse

Ung hane med lätta men kraftfulla rörelser

Hud

Huden skall vara elastisk, tjock, riklig och rosafärgad med mörkare pigmentering. Alla synliga slemhinnor måste vara svarta

Päls

Pälsstruktur -Pälsen skall vara tät, kraftig, medellång, åtliggande och täcka hela kroppen ned till tassarna. Två typer av päls skall kunna urskiljas, täckhår på ryggen och en annan typ av skyddande päls på bröstkorgens sidor och flankerna. Pälsen skall vara kortare på benen än på övriga kroppen och längre och silkigare på svansen

Allvarliga fel

Vågig, lockig eller överdrivet lång päls.

Hud

Enligt standarden måste huden vara "elastisk, tjock och riklig". Problemet med den här korta beskrivningen av huden är att den lätt kan misstolkas och genom det premieras överdrivet riklig hud. Huden ska vara riklig men inte vecka sig på kropp eller ben. I ansiktet kan för mycket hud skapa en för låg ansättning av öronen, vilket ger mastínen ett sorgset och icke rastypiskt uttryck. Det här är ett fel som ofta inte får tillräckligt med uppmärksamhet, för mycket hud kan ge upphov till hälsoproblem.

Päls

Vågig, lockig eller överdrivet lång päls är, enligt standarden, ett allvarligt fel. Men å andra sidan är väldigt kort päls inte önskvärt, utan är också ett betydande fel eftersom det generellt tyder på total eller delvis avsaknad av täckhår eller underull. Mastíner med felaktig päls ska noteras, speciellt vid avsaknad av underull, eftersom vi måste komma ihåg att det här är ett karakteristiskt drag hos rasen, detta oavsett när på året en utställning sker. På samma sätt måste vi undvika både kort päls och överdrivet lång päls

Mastín med rastypisk päls

Mastín med rastypisk päls. Vid fototillfället på väg in i fällning.

Färg

Alla färger är tillåtna. De mest önskvärda färgerna är enfärgade som gul, fawn, röd, svart, varggrå och viltfärgad. Uppskattat är också färger i kombination som brindle, fläckig eller hundar med vit krage.

Färg

Masttinen har alltid haft en stor variation i färger och har inga otillåtna färger. Helsingvarta och hellingvita ser man dock sällan på utställning och den vita med svarta fläckar är väldigt ovanlig.

Flera olika exempel på färger hos masttinen

Storlek/Vikt

Mankhöjd

Det finns inte någon högsta tillåtna mankhöjd utan de största individerna är mest uppskattade förutsatt att de har harmoniska proportioner.

Minimihöjd för hanhundar:

77 cm

Minimihöjd för tikar: 72 cm

Det är önskvärt att dessa mått väl överskrids. Hanhundar bör vara över 80 cm och tikar över 75 cm.

Storlek/Vikt

Mastínen måste vara så stor att den lätt kan se över fårfloeken. Det finns ingen övre gräns. När det gäller funktionaliteten finns det dock inget syfte med riktigt stora storlekar. Det förväntas idag att hanar är 80-90 cm och tikar 75-85 cm.

Tik av bra storlek. Med utmärkt överlinje trots att hon nyligen haft valpar.

Tik av bra storlek. Hon har ett för markerat stop.

Hane av bra storlek.

Rasstandard

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Timid.
- Konvex nosrygg.
- Avsaknad av en premolar.
- Tångbett.
- Svag, rullande överlinje i rörelse.
- Veka mellanhänder eller mellanfötter.
- Svaga tassar.

Allvarliga fel

- Obalanserat temperament, överdriven blyghet, feghet eller aggressivitet.
- Överdriven klenhet eller slöhet
- Spetsigt nosparti
- Avsaknad av flera molarer och hörntänder, om det inte är orsakat av skada
- Måttligt överbett
- Entropion eller ektropion.
- Kuperade öron.
- Kuperad svans.
- Svans som vilar på korset.
- Svankrygg.
- Bakhöghet.
- Felaktig benställning - försvagning eller avvikelse.
- Kohasighet i såväl stående som rörelse.
- Rörelser som inte är parallella.
- Vågig, lockig eller överdrivet lång päls

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Avpigmenterad nostrifyll eller avpigmenterade slemhinnor.
- Harmynthet.
- Underbett oavsett grad.
- Överdrivet överbett
- Ljusa ögon

Nota Bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Rekommenderad läsning

- Mariano Herrera y Manuel Luque- "**Morfoestructura del Mastín Español**". I Congreso Internacional del Mastín Español. La Rioja, 2005.AEPME.
- Carlos Salas- "**¿Qué mastín queremos?**". I Symposium Nacional de las Razas Caninas Españolas. Córdoba 1982 O.M.
- Sanz Timón- "**El Mastín Español**". Madrid 1985
- Angel Fernández y Javier Mora- "**Propuestas sobre algunas proporciones en el Mastín Español**". I Congreso Internacional del Mastín Español. La Rioja, 2005. AEPME.
- **Carlanca**, (Rasklubben AEPMEs medlemstidning)

